

Deltager efter Bladenes Referater var plakatfuld, har den anden ogsaa i nogen Grad været paavirket. I alt Fald vil jeg gerne spørge, om det kan tænkes, at en Mand foretager en Køretur med et Automobil, hvis Styregrejser han har erkendt var i Uorden, og fortsætter Kørselen gennem Byens mest befærdede Gader med det Resultat, at han først overkører en Cyklist og ødelægger hans Cykle, dernæst overkører en Mand, der kommer med sin Haandvogn, saaledes at han maa bringes til Sengs, dernæst er paa Nippet til at nedkøre en Barnevogn og endelig et Stykke ude paa Landevejen kører hele Automobilet i Smadder, uden at det maa formodes, at vedkommende har nydt spirituøse Drikke i en saadan Mængde, at han under Kørselen „kan have været paavirket deraf“, navnlig naar han kommer fra en „bedre Frokost“, og ganske særlig, naar hans Ledsager, Ritmesteren, maa siges at have været plakatfuld. Kan man tænke sig det? Jeg opkaster det Spørgsmaal.

Og saa skal jeg nævne et femte Tilfælde. En Fuldmægtig fra Hasle Herred i Aarhus bringes i Sommeren 1922 ind paa Politistationen i Randers. Denne mægtig fulde Fuldmægtig var saa bedøvet, at man opgav ethvert Forsøg paa at forhøre ham. Mansatte ham dog ikke ind i Detentionslokalet. Nej, man kørte denne Fuldmægtig til et Hotel, for at han, naar han en Gang blev tjenlig til at afhøres, kunde komme for Skranken. Men saa snart Politiet havde forladt ham, staaer Fuldmægtigen op af den Seng, jeg formoder han er blevet lagt i, i alt Fald forlader han Hotellet, begiver sig til Politigaarden, stjæler sit Automobil, som Politiet har taget i Forvaring og forbudt ham at køre med, og i rasende Fart kører han hjem til Aarhus. Denne Mand fik en Bøde paa 500 Kr., og han beholdt sit Kørekort. Han kører den Dag i Dag sit Automobil, hvis ikke andet er indtraadt. Jeg spørger den højtærede Minister: Hvordan kan den Dom, der er fældet over denne Fuldmægtig fra Hasle Herred, hvis Sag er i den Grad oplagt, bringes i Overensstemmelse med Motorlovens § 34?

Men det er ikke alle, man tager saa lemfældigt paa. For nogle Maaneder siden indbragtes til samme Politistation en Chauffør, og nu var Sagen en ganske anden. Det meddeltes til Randers Politistation, at en Chauffør et Stykke udenfor Hornbæk var kørt i Grøften med sin Lastbil. En Betjent blev øjeblikkelig sendt ud for at attrappere ham; Chaufføren var ikke ædru, men han var i Stand til stille og roligt at af-

give fuld Forklaring om det skete. Han forklarede, at han havde faaet en Del Spiritus og derfor ikke havde haft det tilstrækkelige Herredømme over Automobilet, og da dette kørte for langt ud paa Grøfttekanten, hvor der var blødt, sank de to Hjul i, saaledes at Vognen halvt væltede om paa Siden. Han var, som sagt, ikke mere beruset, end at han stille og roligt kunde afgive sin Forklaring — naar jeg fremhæver dette, skal det ikke være, fordi jeg mener, at saa var alt godt. Men denne Mand blev ikke ført til et Hotel, fik heller ikke Lov til at gaa hjem, men blev smidt ind i Detentionen. Han fik heller ikke Lov til at beholde sit Kørekort og slippe med en Bøde paa 300 Kr., nej, Kørekortet blev fradømt ham for Livstid, og han fik 30 Dages Fængsel.

Nu spørger jeg den højtærede Justitsminister, om ikke Ministeren vil indrømme mig, at naar nu disse to Eksempler holdes ved Siden af hinanden, denne Fuldmægtig fra Hasle Herred og denne Chauffør fra Randers, og man saa ser paa disse to Domme, der her er faldet, og den Behandlingsmaade, de to Førere er blevet til Del, saa er § 34 i Lov om Motorkøretøjer i højeste Grad blevet sat til Side i første Tilfælde, medens der er faret frem med hele Lovens Strenghed i det andet Tilfælde. Jeg mener, der skal være Lighed for alle, og jeg mener ikke, det bør tillades Myndighederne at sætte sig ud over Lovens klare Bogstav. Naar det er konstateret af en Læge, at en Mand er plakatfuld og han har kørt rundt og lavet Ulykker, saa bør han ifølge Loven ikke kunne beholde sit Kørekort.

Der staaer derimod ogsaa i samme Lov, hvor der tales om, at Kørekortet skal fratages for bestandig, i § 34: Dog kan Justitsministeren, naar der er forløbet 2 Aar, og naar ganske særlige Omstændigheder foreligger, og vedkommende ikke tidligere har været frakendt Retten til at være Fører, tillade ham paa ny at blive Fører. Det vil altsaa sige, at hvis det ikke er Gentagelsestilfælde, kan Kørekortet, naar 2 Aar er gaaet, gives Manden igen. Dette fremhæver jeg, fordi jeg vil henstille til den højtærede Minister, at han, naar nu de 2 Aar er gaaet, siden Dommen over nysnævnte Chauffør faldt, benytter sig af Lovens klare Ord og giver denne Mand sit Kørekort tilbage. Begivenheden har kostet ham 50 Kr. om Ugen i de 2 Aar, idet han mistede en god Plads. Jeg ved, at hans Ansøgning om at faa sit Kort tilbage er gaaet ind. Fællesforeningen for danske Brugsforeninger giver ham de mest straalende Anbefalinger. En Grosserer Heger,